

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3290/2020. (VII. 17.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Győri ÍtéltáblaPf.V.20.099/2019/8/I. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselője (dr. Kovácsi Krisztián ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó az egyedi ügyben felperesként vett részt. Az indítványozó kérelmére az eljáró közjegyző fizetési meghagyást bocsátott ki az egyedi ügy I. rendű alperesével mint kötelezettel szemben. A fizetési meghagyás 2014. április 10-én jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált. Az indítványozó kérelmére a közjegyző 2014. április 24-én végrehajtási lapot bocsátott ki 500 000 Ft főkövetelés, valamint ennek kamatai és az eljárási költség megfizetése tárgyában. Az indítványozó az I. rendű alperes bárhol fellelhető vagyona tekintetében kérte a végrehajtást. A végrehajtást a III. rendű alperes foganatosította.
- [3] A végrehajtási eljárás szünetelését követően, 2015. szeptember 4-én a III. rendű alperes inkasszót adott ki az I. rendű alperes két ismert bankszámlájára, majd szeptember 5-én megküldte a letiltást az I. rendű alperes munkáltatójának. A III. rendű alperes megállapította továbbá, hogy az I. rendű alperesnek két ingatlanban áll fenn tulajdoni illetősége, ezért felhívta az indítványozót, hogy nyilatkozzon, ezen ingatlanok tekintetében kéri-e a végrehajtást. Az indítványozó mindkét ingatlan vonatkozásában kérte a végrehajtási jog bejegyzését. Ennek eredményeképpen 2015. december 9-én a III. rendű alperes megkeresést intézett az ingatlanügyi hatóság felé annak érdekében, hogy a végrehajtási jogot mindkét ingatlanra soron kívül jegyezzék be. 2015. december 10-én az I. rendű alperes és a II. rendű alperes között az egyik végrehajtás alá vont ingatlan tárgyában adásvételi szerződés jött létre, a II. rendű alperes tulajdonjogát 2015. december 11-én jegyezték be. A Tatai Járási Földhivatal 2015. december 14-én vette át a III. rendű alperes megkeresését, majd december 29-én kelt határozatában a tárgyi ingatlan vonatkozásában elutasította a végrehajtási jog bejegyzése iránti kérelmet, mert az ingatlan az I. rendű alperes nem tulajdonosa. A III. rendű alperes mindezek folytán 2016. augusztus 12-én jegyzőkönyvet állított ki arról, hogy az indítványozó követelése behajthatatlan.
- [4] 2016. június 22-én az indítványozó végrehajtási kifogást terjesztett elő, melyben a III. rendű alperes mulasztásait sérelmezte, és azt állította, hogy a III. rendű alperes megsértette a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvényben (a továbbiakban: Vht.) 138. §-ában foglaltakat. A Tatai Járásbíróság a végrehajtási kifogást elkesztettség címén elutasította.
- [5] Az indítványozó 2016. október 27-én terjesztette elő keresetlevelét a Tatai Járásbíróságon. Az ügyben – a bejelentett elfogultsági kifogásokra tekintettel – a Tatabányai Törvényszék járt el. A törvényszék előtt módosított keresetében az indítványozó kérte az I. és II. rendű alperesek közötti adásvételi szerződés vele szembeni hatálytalanságának megállapítását. Kérte továbbá a II. rendű alperest 1 100 000 Ft és kamatai összegének megfizetésére, illetve arra kötelezni, hogy a megszerzett vagyontárgy értékéig legyen köteles helytállni. Önálló kereseti kérelemként kártérítés jogcímén 1 108 103 Ft, valamint kamatai megfizetésére, továbbá a perköltség viselésére kérte kötelezni a III. rendű alperest.
- [6] A III. rendű alperessel szembeni kereseti kérelmét az indítványozó a III. rendű alperes jogellenes mulasztásaira alapította. Sérelmezte, hogy miután kérte a szünetelő végrehajtási eljárás folytatását, a III. rendű alperes késlekedett a megkeresésével, illetve az I. rendű alperes ingatlanvagyonára vonatkozó adatok beszerzésével. Amikor pedig az ingatlanadatok már rendelkezésre álltak, nem intézkedett az ingatlan lefoglalása iránt a Vht.-ben előírt három munkanapon belül. Jogellenes magatartása eredményeként az I. rendű alperessel szembeni követelése behajthatatlan lett. Hivatkozott arra is, hogy a III. rendű alperes nem továbbította az I. rendű alperes munkál-

tatója felé kibocsátott letiltást, továbbá a munkáltatótól behajtott összeg arányos felosztásáról és kifizetéséről nem rendelkezett. Kifogásolta azt is, hogy a III. rendű alperes 2015. szeptember 10-étől december 7-éig semmilyen tájékoztatást nem küldött a részére a végrehajtás állásáról.

- [7] A Tatabányai Törvényszék elutasította az indítványozónak a III. rendű alperessel szembeni keresetét. A törvényszék szerint a III. rendű alperesnek nem volt törvényi kötelezettsége arra, hogy az ingatlan-nyilvántartás adatait újból lekérje.
- [8] A törvényszék a Vht. 138. és 138/A. §-át értelmezve arra a következtetésre jutott, hogy ugyan a III. rendű alperesnek e rendelkezések értelmében lehetősége lett volna arra, hogy az ingatlan-illetőségek lefoglalása iránt azt megelőzően intézkedik, hogy az indítványozót a nyilvántartás adatairól tájékoztatja és az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére felhívja. A két rendelkezés együttesen úgy értelmezhető, hogy ha a végrehajtást kérő önként vagy felhívásra nem fizeti meg az igazgatási szolgáltatási díjat, akkor a végrehajtó a jog bejegyzését enélkül is jogosult és köteles kezdeményezni. Ebből azt a következtetést vonta le a törvényszék, hogy nem sért jogszabályt a végrehajtó, ha a megkeresést megelőzően a díjfizetési kötelezettségére felhívja, arról tájékoztatja a jogosultat. Megállapította egyúttal, hogy a végrehajtási jog bejegyzése iránt a III. rendű alperes a törvényes határidőn belül intézkedett. A III. rendű alperes nem sértett jogszabályt, ezért nem állapítható meg a részéről olyan jogellenesség, ami okozati összefüggésben állna az indítványozót ért kárral (a követelés behajthatatlanságával).
- [9] Az indítványozó fellebbezést nyújtott be az elsőfokú ítélettel szemben. Az elsőfokú ítéletet a Győri Ítéletábla helybenhagyta. Az ítéletábla egyetértett a törvényszék jogi érvelésével és következtetéseivel, és a törvényszékhez hasonlóan hangsúlyozta, hogy a III. rendű alperes jogszerűen járt el és határidőben intézkedett az ingatlan lefoglalása iránt. Az, hogy a földhivatal csak 2015. december 14-én vette át a megkeresést, nem róható a III. rendű alperes terhére.
- [10] 2. Az indítványozó ezek után nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz alkotmányjogi panaszát, melyben az Alaptörvény B) cikkének, C) cikkének, 28. cikkének, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének sérelmére történő hivatkozással kérte a Győri Ítéletábla ítéletének megsemmisítését a Tatabányai Törvényszék ítéletére kiterjedően.
- [11] Az indítványozó álláspontja szerint az eljáró bíróságok megállapításai iratellenesek; a bíróságok nem vették figyelembe az indítványozónak azt az előadását, hogy kérdéses, hogy miért várt a III. rendű alperes az ingatlan kapcsolatos adatok 2015. november 24-i beszerzését követően, és miért egy december 9-i keltezésű, a földhivatalhoz december 14-én megérkezett dokumentumot nyújtott be. A bíróságok ezért álláspontja szerint önkényesen jártak el és az Alaptörvény fentiekben felsorolt rendelkezéseinek sérelmét okozták az indítványozó kárára.
- [12] 3. Az Alkotmánybíróság tanácsa az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket. E vizsgálat elvégzése során az alábbiakat állapította meg.
- [13] Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja értelmében az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [14] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény B) cikkére, C) cikkére, valamint 28. cikkére. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére csak két esetben alapítható alkotmányjogi panasz: a kellő felkészülési idő hiánya és a visszaható hatály tilalma miatt, az indítványozó azonban nem ezek vonatkozásában állította a felhívott cikk sérelmét {vö. pl. 3127/2017. (V. 30.) AB végzés, Indokolás [19]}. Emellett az Alaptörvény C) és 28. cikke szintén nem biztosít alkotmányjogi panaszban érvényesíthető jogot {vö. pl. 3371/2019. (XII. 16.) AB végzés, Indokolás [21]; 3343/2019. (XII. 6.) AB végzés, Indokolás [9]}. Ezért a panasz ebben az elemében nem teljesíti az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontja szerinti feltételt.
- [15] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be.
- [16] Az Alkotmánybíróság a tisztességes bírósági eljárással összefüggésben megfogalmazta azt az elvet, hogy nem a felülbírálatra való alkalmasság szempontjából vizsgálja a bíróságok indokolási kötelezettségének teljesítését, és tartózkodik attól, hogy jogági dogmatikához tartozó kérdések helytállóságáról, illetve törvényességéről,

- avagy kizárólag törvényértelmezési problémáról állást foglaljon {3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4]}. Az alkotmányjogi panasz „nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát, aminek következtében az Alkotmánybíróság burkoltan negyedfokú bírósággá válna” {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}.
- [17] A jelen ügyben benyújtott alkotmányjogi panasz azt kifogásolja, hogy a bíróságok nem az indítványozó által helyesnek ítélt jogértelmezést követték, ami önmagában nem veti fel a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét. A rendelkezésre álló iratokból kitűnően az eljáró bíróságok megjelölték az ügyben felmerült lényeges tény- és jogkérdéseket és megválaszolták azokat.
- [18] A jogorvoslathoz való jog alapján a jogorvoslat ténylegességével összefüggő feltétlen követelmény, hogy az eljáró fórum az eljárási szabályok által meghatározott keretek között a jogorvoslati eljárást lefolytassa és a jogorvoslati kérelemben írtakat a jogszabályban foglaltak szerint érdemben megvizsgálja (újabban rögzítette: 17/2019. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [72]). A „jogorvoslati eljárás egyfokú kialakítása az Alaptörvény kívánalmainak [...] eleget tesz” {22/2014. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [95]}. A jelen ügyben az indítványozó igénybe vette a törvény által biztosított rendes jogorvoslatot, a „valamely más szervhez, vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás” lehetősége {9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28]} biztosított volt, és nem merült fel adat arra nézve, hogy a jogorvoslathoz való jog bármely eleme sérült volna az indítványozó vonatkozásában. A panasz ezért a jogorvoslathoz való jogra hivatkozással sem fogadható be.
- [19] 4. Tekintettel arra, hogy az indítvány részben nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést, illetve nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, részben pedig egyéb okból nem felel meg a törvényi feltételeknek, azt az Alkotmánybíróság – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján visszautasította.
- [20] 5. Az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság a jogerős ítélet végrehajtását az alkotmányjogi panasz eljárájának befejezéséig függessze fel. Az Alkotmánybíróság kivételesen, az Abtv. 61. § (1) bekezdésében foglalt körülmények fennállása esetén hívhatja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, jelen ügyben azonban a visszautasításra tekintettel erről nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2020. június 30.

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Handó Tünde
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Schanda Balázs
alkotmánybíró helyett

Dr. Varga Zs. András s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Szívós Mária
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1975/2019.

